

[Else-Merete Ross.]

kollegier der gives statslån til efter reglerne i seminarietilskudsloven, er det vanskeligt at bedømme, hvad det betyder for denne kategori at blive overført helt til kollegieloven, men jeg håber da, at det bliver en fordel for de studerende på seminariene.

Da ministeren selv foreslår spørgsmålet om faste, indeksregulerede lånebeløb pr. kollegieværelse eller statslån på indtil 35 pct. af den godkendte anskaffelsessum drøftet i folketingsudvalget og ligeledes størrelsen af selve procentatsen, vil jeg gerne forbeholde mig min stilling, indtil denne drøftelse i udvalget har fundet sted.

Det forekommer mit parti, at nedsættelse af et kollegieråd, hvori elevorganisationer repræsenteres og derved får medindflydelse og medansvar, er en god idé. Der har fra de unges side været vist stort initiativ med hensyn til at skaffe boliger til de studerende. De har desuden foretaget behovsundersøgelser, de er kommet med forslag, og de er også ofte kommet med skarp kritik. Jeg synes derfor, det måtte kunne føre til gode resultater, muligvis efter lidt stormfulde debatter, at få dem med i arbejdet med prioritering af byggeopgaverne og udarbejdelse af femårsplanerne.

Den debat, der har været i den senere tid om kollegiebyggeri, værelsernes standard, deres pris, som ministeren jo oplyser varierer en del, om nybyggeri eller ombygning af eksisterende ejendomme til kollegiebrug og meget andet, der rejst så mange spørgsmål af principiel karakter, at det hele efter min mening må drøftes indgående i udvalget.

Jeg vil videre nævne, at der måske kunne være behov for også at have kollegier i provinsen for elever, der går på realskoler, og jeg vil også gerne have dette spørgsmål inddraget i udvalgsarbejdet. Desuden vil jeg gerne have oplyst, i hvor høj grad det lokale initiativ har udfoldet sig som ønsket efter den nugældende lov, og i hvilket omfang Kollegieselskabet af 1960 har været virksomt; men dette kan naturligvis også oplyses i udvalget.

På mit partis vegne kan jeg give tilsagn om en meget velvillig behandling af lovforslaget i udvalget.

Morten Lange: Der er jo efterhånden ikke nogen, der ikke har knyttet bemærkninger

til, at de 1.000 værelser pr. år, vi stiledede efter sidst, er et for lavt antal. Vi havde alle sammen en mistanke om det sidst, men da ingen stillede ændringsforslag, er vi alle skyldige, og jeg håber, vi får rystet skylden af os i tilstrækkelig effektiv grad, inden dette lovforslags behandling er færdig.

Man foreslår nu tempoet sat betydeligt op, til noget i retning af 3.000 værelser om året, dog med en vis fleksibilitet. Allerede spørgsmålet, om 3.000 værelser om året vil vise sig at være nok, kan nok fylde én med alskens tvivl. Nu er det vanskeligt at give sig til at regne på sagen. I lovforslagets bemærkninger er der f. eks. ikke oplyst, hvor mange kollegieværelser vi har i øjeblikket. Det er måske nok et lidt blafrende tal, men det ville jo gøre det noget nemmere at lave regnestykker, hvis det var opgivet. Jeg skønner, at antallet af studerende, som man med rimelighed kan regne for kollegiesøgende, efterhånden har nærmet sig 80.000-100.000, alt efter hvor meget vi mener det er rimeligt at indregne lærlingegruppen med. Det er et stort tal, og jeg er helt sikker på, at den procentdel, der bor på kollegier, vil vise sig at være meget ringe. Endvidere er forøgelsen i antallet af studenter i øjeblikket meget kraftig. Vi har en meget stærk stigningstakt, og når vi engang får tallene regnet igennem, tror jeg nok, at 3.000 kollegieværelser om året rent procentisk vil forøge bestanden af kollegier en smule, men det bliver heller ikke mere end ligetil, og vi haler ikke ind i væsentlig grad på det enorme kollegieunderskud, vi har i øjeblikket.

Jeg er en lille smule betænkelig også ved forslaget om fleksibilitet. Flexibilitet, det er jo noget godt, ikke sandt; det er gavnligt, det bevirker, at man kan indrette sig efter forholdene. Jeg er imidlertid bare bekymret for, at de forhold, man vil indrette sig efter, ikke er de studerendes kollegiemangel, men at man derimod, hvis der nu skulle opstå en mangel i statskassen, skulle stryge lidt på kollegiebyggeriet, for man skal jo ikke efter dette bygge mere end det, man nu også kan.

Når man nu ved, hvordan den slags foregår, så har man al god grund til at tro, at et tal på 3.000 meget nemt kan blive til 2.000 eller til 1.500. Når man fra højre side her i salen rykker ud og siger, at nu bør regeringen tage barberkniven frem, så vil det være en af de udgifter, man nemt kan